तदन्तःपुरमासाद्य व्यतिचक्राम तं जनं ।
वशिष्ठः परमप्रीतः परमर्षिभिरावृतः ॥ २९ ॥
स त्वपश्यद्विनिष्क्रान्तं सुमन्त्रं नाम सारथिं ।
द्वारि मनुज्ञसिंहस्य सचिवं प्रियदर्शनं ॥ ३० ॥
तमुवाच महातेजाः सूतपुत्रं विशारदं ।
वशिष्ठः क्षिप्रमाचक्ष्व नृपतेर्मामिहागतं ॥ ३१ ॥
इमे गङ्गोदकघटा सागरेभ्यश्च काञ्चनाः ।
औदुम्बरं भद्रपीठमभिषेकार्थमाहृतं ॥ ३२ ॥
सर्ववीजानि गन्धाश्च रत्नानि विविधानि च ।
क्षौद्रं दधि घृतं लाजा दर्भाः सुमनसः पयः ॥ ३३ ॥
अष्टौ च कन्या रुचिरा मत्तश्च वरवारणः ।
चतुरश्वो रथः श्रीमान् निस्त्रिंशो धनुरुत्तमं ॥ ३४ ॥
वाहनं नरसंयुक्तं छत्रं च शशिसंनिभं ।
श्वेते च बालव्यजने भृङ्गारं च हिरण्मयं ॥ ३५ ॥
हेमदामपिनद्धश्च ककुद्मान् पाण्डुरो वृषः ।
केसरी च चतुर्दंष्ट्रो हरिश्रेष्ठो महाबलः ॥ ३६ ॥
सिंहासनं व्याघ्रतनुः समिद्धश्च हुताशनः ।
सर्वे वादित्रसंघाश्च वेश्याश्चालंकृताः स्त्रियः ॥ ३७ ॥
आचार्या ब्राह्मणा गावः पुण्याश्च मृगपक्षिणः ।
पौरजानपदश्रेष्ठा नैगमाश्च गणैः सह ॥ ३८ ॥

Digitized by Google